

Tavaszi dal

Mostmár tavasz lesz.
Olyan e pár szó,
mint egy mosolygó,
zöldselymű zászló.
Fürdik a napnak
Fénysugarában,
tavaszi szellő
lengeti lágyan.

Testvérem, várlak
testvérem, jöjj el!
Tele a szívem
életörömmel,
rügyfakadással,
sugárral, dallal.
Tele van édes,
szent diadallal.

Melegen amint
pezsdül a vére,
ráismersz még az
ősz betegére?
Ó, csoda volt az!
Borongás, bánat,
tűnt a szavára
Élet Urának.
Rügyek fakadtak,
bimbók hasadtak,
leheletére
égi tavasznak.

Földi sugára
égi csodának:
testvérem jöjj el!
Hívlak és várlak.
Lelki tavaszról
légy te ígéret,

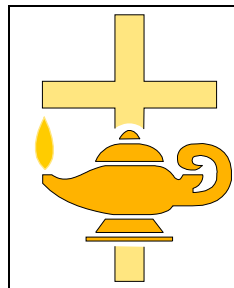
ha majd minden szív
fényre így éled,
napsugarára
jézusi szónak:
s tavasza jó el
a Megváltónak.
Túrmezei Erzsébet

Virágvasárnap

Ebben az évben március 28-án emlékezünk meg a virágvasárnapról. A legtöbb esetben az önfelédtt ünneplés képe jelenik meg a vallásos ember előtt, mert a hozsannázó, pálmaágakat lengető, felső ruháikat az útra terítő ünneplők könnyen ezt a képzetet kelthetik. A tömeg „nagy embert” akart csinálni Jézusból, de számára nem a hatalom, hanem a Templom helyzete volt fontos, ezért nem a királyi palota felé vette útját. A templomi állapotok arra készítették, hogy kemény kézzel megtisztítsa azt. Ez már nem találkozott az ünneplők hangulatával. Így válik érthetővé, hogy olyan sok „hozsannázó” később miért változott „feszítsd meg-et” kiáltó és öklét rázó emberré.

Máté 21, 9

„Az előtte és utána menő sokaság
pedig kiált vala, mondván: Hozsánna
a Dávid fiának! Áldott, aki jó
az Úrnak nevében!
Hozsánna a magasságban!”

EVANGÉLIUMI PÜNKÖSDI KÖZÖSSÉG
„ELSŐ SZERETET” GYŰLEKEZETE
5741 KÉTEGYHÁZA, Úttörő u. 95.

Lelkipásztor: **Fábián Tamás**
Mobil telefon: 06 70 311–6240
www.elsoszeretet.hu

GYŰLEKEZETI HÍRADÓ 2010. MÁRCIUS HÓ 3. SZÁM

János 10, 22-23.

„Lőn pedig Jeruzsálemben a templomszentelés ünnepe: és tél vala; **És** Jézus a templomban, a Salamon tornácában jár vala.”

2 Timóteus 4, 21.

„Igyekezzél tél előtt eljönni...”

Énekek Éneke 2, 11-14.

„**M**ert íme a tél elmúlt, az eső elmúlt, elment.

Virágok láttatnak a földön, az éneklésnek ideje eljött, és a gerlicének szava hallatik a mi földünkön. **A** fügefafa érleli első gyümölcsét, és a szőlők virágzásban vannak, jó illatot adnak; **kelj fel én mátkám, én szépem, és jöjj hozzám!**

Én galambom, a kősziklának hasadékiban, a magas kőszálnak rejtekében, mutasd meg nékem a te orcádat, hadd halljam a te szódat; mert a te szód gyönyörűséges, és a te tekinteted ékes!”